

עין משפט
גו מצוה

קטו:

כל כתבי פרק ששה עשר שבת

מסורת הש"ס

א דא מ"א טס הלכא מ"א טס
טס טו"ש"ט טס:
ב ד מ"י ומגן טס טור
ש"ט טס טפ"ח ד:
ה ג מ"י טס טו"ש"ט טס
טפ"ח י:
ו ד מ"י טפ"ח טפ"ח
מגילה טלכא ט טס
טפ"ח ד טו"ש"ט מ"א טפ"ח
טפ"ח י:
ז ה ז ח מ"ד טפ"ח טס
מגילה טלכא ט טס
טס טלכא ט טס טלכא ט
טפ"ח לט"ח ט טור ש"ט
ל"ח טפ"ח ט טפ"ח י:

א ז"ל ד"ר י"י. (ט טל"ח טל):
ט"ט וחספסא טפ"ח ט"ט ט"ט
ט"ט טלכא (ט) ומגן ט"ט ט"ט
ט"ט טלכא ט"ט טלכא ט"ט
ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט
ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט
ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט
ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט
ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט
ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט
ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט ט"ט

רבינו הנגאל

דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'
דארי' דארי' דארי' דארי' דארי'

איילמא ס"ק. כרב חסדא ור' יוסי כרב הונא: **דילמא**, טעמא
דמיך משום דקמבר ניתנו לקרות כן וני' דר' יוסי קאי כרב הונא
מיהו כרב חסדא לא קאי ולא חד דהא רב חסדא אפי' למ"ד לא
ניתנו קאמר מליין: **הכרוב**, מטבע ברבות שטעבז חממים כגון
י"ח ושאר ברבות: **ומעניינות הרבה**,
מפרשיות שהיו כותבין קמא ודילמא באה
טפולגי מר סבר ניתנו לקרות בהן ומר סבר
לא ניתנו לקרות בהן אלא רבי יוסי ותנא
דגופיות יו"ת ר' אברכות דהקמיעין אע"פ
שיש בהן אותיות של שם ומעניינות הרבה
שבתורה אין מצילין אותן מפני הדליקה
אלא נשרפים במקומן [הן ואזכרותיהן]
מכאן אמרו כותבי ברבות כשורפי תורה
מעשה באחד שהיה כותב בעידן באו
הורדעו את רבי ישמעאל והלך רבי
ישמעאל לבדוקו כשהיה עולה בסולם
הרגיש בו נטל טמום של ברכות ושקען
בספל של מים ובלשון היה אמר לו רבי
ישמעאל גדול עונש האחרון מן הראשון
בעא מיניה ריש גלותא מרבה בר רב הונא
יהיו כותבין בסם ובסיקרא בקימום
ובקנקנתום בלשון הקדש מצילין אותן מפני
הדליקה או אין מצילין ותיבעי למ"ד מצילין
תיבעי למ"ד אין מצילין ותיבעי למ"ד אין
מצילין הני מילי היכא דכתיבי בלשון הקדש
ולשון אב"ל הבא דכתיבי בלשון הקדש
מצילין או דילמא אפי' למ"ד מצילין ה"מ
היכא דכתיבי בדיו המיקיים אבל הבא כיון
לא מיקיים לא א"ל אין מצילין והא רב
המגונא תנא מצילין א"ל י"א תניא תניא
מאי תניא אמר רב אשי כדתיא"י אין בין
ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבים
ככל לשון יומגילה עד שתהא כתובה
אשורית על הספר ובריי. משמע
דשאר ספרים לא געי ספר דדיו
וקשה דפי' המגילה יין [לעיל דף ט"ט]:
משמע דספר מורה געי ספר דמני'
על הניר ועל המטלת פסולה ומוקי
לא נס"ח ויהי' על דיפתרא אע"ג
דלא חשיב ליה לענין פסול הי"ג לא
חשיב ליה לענין כשרות דקתני על
הקלף ועל הדוכוסטוס כשירה ולא
קתני דיפתרא ועוד תמן כמסקת
ספרים (פ"ח) אין כותבין לא ע"ג
דיפתרא ולא ע"ג גיר מחוק ועוד
דמגילה פסולה דדיפתרא דתמן פ"ב
דמגילה (דף ט"ו) וכן מגילה פסולה
דיפתרא כדאמר בפ"ב דסוטה (דף
ז'): משום דבעי' ספר וי"ש ק"ת
דנלקתא דכמה פעמים ספר דדיו נמי
לריך כדאמר כפרק הנונה (לעיל ק):
זכבה שאל דדיו או שכתב האזכרות
דסי' ודאי געי ספר דדיו והכא אירי
דווקא כשאר ספרים והא דלא קתני
אין בין ספרים לס"ת ומגילה משום
דסי' נכתבים ככל לשון להכי לא
ערבי לא וכתני קשה לרי' דתמן
כפ"ק דמגילה (ג) אין בין ספרים
למצילין ומזוזות אלא שהספרים
נכתבין ככל לשון ט' ופרק בגמר'
וספרים נכתבין ככל לשון רומניהו
מקרא שכתבו תרגום ומתרגום שכתבו
מקרא וכתב עברי אינו מטמא את
הידים עד שיכתבו ככתב אשורית על
הספר ובדיו ומשני כלן כספרים כלן
דמגילה ורב אשי משני כי תניא היא
כשאר ספרים ורבי יהודה היא אלמא

כשאר ספרים נמי געי רבי יהודה
לא אשתתן דפליגי ועוד קשה דשניק רב אשי
געי שמהא כתובה אשורית וספר דדיו ורב אשי
ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבין ככל לשון
משים דיש בהו אזכרות אבל במגילה אין מצילין
וא"ת א"כ תקשה כמנייתא דהכא דאמר לעיל כל
מיתבי ס"ת שבה אם יש בה כ"י א"כ
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית
או אפי' מפחיות שיטא דאפי' כקא פריך
דמשמע אפי' מפחיות ומינה א"כ אמאי
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית

איילמא ס"ק. כרב חסדא ור' יוסי כרב הונא: **דילמא**, טעמא
דמיך משום דקמבר ניתנו לקרות כן וני' דר' יוסי קאי כרב הונא
מיהו כרב חסדא לא קאי ולא חד דהא רב חסדא אפי' למ"ד לא
ניתנו קאמר מליין: **הכרוב**, מטבע ברבות שטעבז חממים כגון
י"ח ושאר ברבות: **ומעניינות הרבה**,
מפרשיות שהיו כותבין קמא ודילמא באה
טפולגי מר סבר ניתנו לקרות בהן ומר סבר
לא ניתנו לקרות בהן אלא רבי יוסי ותנא
דגופיות יו"ת ר' אברכות דהקמיעין אע"פ
שיש בהן אותיות של שם ומעניינות הרבה
שבתורה אין מצילין אותן מפני הדליקה
אלא נשרפים במקומן [הן ואזכרותיהן]
מכאן אמרו כותבי ברבות כשורפי תורה
מעשה באחד שהיה כותב בעידן באו
הורדעו את רבי ישמעאל והלך רבי
ישמעאל לבדוקו כשהיה עולה בסולם
הרגיש בו נטל טמום של ברכות ושקען
בספל של מים ובלשון היה אמר לו רבי
ישמעאל גדול עונש האחרון מן הראשון
בעא מיניה ריש גלותא מרבה בר רב הונא
יהיו כותבין בסם ובסיקרא בקימום
ובקנקנתום בלשון הקדש מצילין אותן מפני
הדליקה או אין מצילין ותיבעי למ"ד מצילין
תיבעי למ"ד אין מצילין ותיבעי למ"ד אין
מצילין הני מילי היכא דכתיבי בלשון הקדש
ולשון אב"ל הבא דכתיבי בלשון הקדש
מצילין או דילמא אפי' למ"ד מצילין ה"מ
היכא דכתיבי בדיו המיקיים אבל הבא כיון
לא מיקיים לא א"ל אין מצילין והא רב
המגונא תנא מצילין א"ל י"א תניא תניא
מאי תניא אמר רב אשי כדתיא"י אין בין
ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבים
ככל לשון יומגילה עד שתהא כתובה
אשורית על הספר וכדיו בעא מיניה רב
הונא בר הלוב מרב נחמן ס"ת שאין בו
ללקט שמונים וחמש אותיות כגון פרשת
ויחי בנוסע הארון מצילין אותה מפני
הדליקה או אין מצילין א"ל ותיבעי לך
פרשת ויחי בנוסע הארון גופה ייכא דחסר
דאית ביה הזכרות אע"ג דלית ביה שמונים
חמש אותיות מצילין כי קא מיבעיא לי
ס"ת שאין בו ללקט מאי א"ל אין מצילין
אותיביה תרגום שכתבו מקרא ומקרא
שכתבו תרגום וכתב עברית מצילין מפני
הדליקה ואצ"ל תרגום שבעורא ושנדניאל
ושבתורה תרגום שבתורה מאי ניהו יגר
שהדוחא ואף על גב דלית בה שמונים
וחמש אותיות כי תניא ההיא להשלים איבעיא להו הני שמונים והמש
אותיות מכותיות או מפחיות רב הונא אמר מכותיות רב חסדא אמר
אפילו מפחיות מיתבי אם יש בו ללקט שמונים וחמש
אותיות כגון פרשת ויחי בנוסע הארון מצילין ואם לאו אין מצילין ותיבתא
דרב הונא יתרגמו רב חסדא איילמא דרב הונא יתביבות ת"ר יידיה בנוסע
הארון ויאמר משה פרשה זו עשה לה הקב"ה סימונות מלמעלה ולמטה לומר
שאין

כשאר ספרים נמי געי רבי יהודה
לא אשתתן דפליגי ועוד קשה דשניק רב אשי
געי שמהא כתובה אשורית וספר דדיו ורב אשי
ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבין ככל לשון
משים דיש בהו אזכרות אבל במגילה אין מצילין
וא"ת א"כ תקשה כמנייתא דהכא דאמר לעיל כל
מיתבי ס"ת שבה אם יש בה כ"י א"כ
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית
או אפי' מפחיות שיטא דאפי' כקא פריך
דמשמע אפי' מפחיות ומינה א"כ אמאי
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית

כשאר ספרים נמי געי רבי יהודה
לא אשתתן דפליגי ועוד קשה דשניק רב אשי
געי שמהא כתובה אשורית וספר דדיו ורב אשי
ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבין ככל לשון
משים דיש בהו אזכרות אבל במגילה אין מצילין
וא"ת א"כ תקשה כמנייתא דהכא דאמר לעיל כל
מיתבי ס"ת שבה אם יש בה כ"י א"כ
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית
או אפי' מפחיות שיטא דאפי' כקא פריך
דמשמע אפי' מפחיות ומינה א"כ אמאי
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית

כשאר ספרים נמי געי רבי יהודה
לא אשתתן דפליגי ועוד קשה דשניק רב אשי
געי שמהא כתובה אשורית וספר דדיו ורב אשי
ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבין ככל לשון
משים דיש בהו אזכרות אבל במגילה אין מצילין
וא"ת א"כ תקשה כמנייתא דהכא דאמר לעיל כל
מיתבי ס"ת שבה אם יש בה כ"י א"כ
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית
או אפי' מפחיות שיטא דאפי' כקא פריך
דמשמע אפי' מפחיות ומינה א"כ אמאי
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית

כשאר ספרים נמי געי רבי יהודה
לא אשתתן דפליגי ועוד קשה דשניק רב אשי
געי שמהא כתובה אשורית וספר דדיו ורב אשי
ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבין ככל לשון
משים דיש בהו אזכרות אבל במגילה אין מצילין
וא"ת א"כ תקשה כמנייתא דהכא דאמר לעיל כל
מיתבי ס"ת שבה אם יש בה כ"י א"כ
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית
או אפי' מפחיות שיטא דאפי' כקא פריך
דמשמע אפי' מפחיות ומינה א"כ אמאי
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית

כשאר ספרים נמי געי רבי יהודה
לא אשתתן דפליגי ועוד קשה דשניק רב אשי
געי שמהא כתובה אשורית וספר דדיו ורב אשי
ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבין ככל לשון
משים דיש בהו אזכרות אבל במגילה אין מצילין
וא"ת א"כ תקשה כמנייתא דהכא דאמר לעיל כל
מיתבי ס"ת שבה אם יש בה כ"י א"כ
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית
או אפי' מפחיות שיטא דאפי' כקא פריך
דמשמע אפי' מפחיות ומינה א"כ אמאי
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית

כשאר ספרים נמי געי רבי יהודה
לא אשתתן דפליגי ועוד קשה דשניק רב אשי
געי שמהא כתובה אשורית וספר דדיו ורב אשי
ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבין ככל לשון
משים דיש בהו אזכרות אבל במגילה אין מצילין
וא"ת א"כ תקשה כמנייתא דהכא דאמר לעיל כל
מיתבי ס"ת שבה אם יש בה כ"י א"כ
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית
או אפי' מפחיות שיטא דאפי' כקא פריך
דמשמע אפי' מפחיות ומינה א"כ אמאי
קא געי מעיקרא מכותית או אפי' מפחיות
שיטא דאפי' כקא פריך דמשמע אפי' מפחיות
ומינה א"כ אמאי קא געי מעיקרא מכותית

